

Dag van de Plastische Chirurgie

INJECTABLES

Op nummer één van verminkingen staan rimpelvullers. Nog vóór borstvergrotingen en neurocorrecties. Sylvia Veerman van Stichting Slachtoffers Cosmetisch Artsen: „Tien jaar geleden zijn de permanente vulmiddelen op de markt gekomen. Op de langer termijn zorgen deze fillers bijna altijd voor complicaties. Vaak lekken ze in de lymfeklieren en zodra je minder weerstand hebt, krijg je dan allerlei infecties en ontstekingen. De laatste drie jaar hebben zich dan ook duizenden mensen hiermee bij ons gemeld. Het is een ingreep met 300 procent winst, het kost één minuut tijd en er worden honderden euro's voor gevraagd. Mensen weten vaak ook niet het verschil met botox: botox is een medicijn, injectables zelfgemaakte troep.”

• Sylvia Veerman kampt nog altijd met hersenletsel na een overdosis vulmiddelen.

FOTO: SJEF PRINS

VIEREN OF ROUWEN?

door HANNA GILLISSEN

AMSTERDAM - Een spuitje botox haal je in de lunchpauze bij de botoxwinkel en een nieuw paar borsten bestel je via een Groupon-aanbieding. De drempel naar een cosmetische ingreep lijkt steeds lager te worden. Tegelijkertijd barstte het 't afgelopen jaar van de verontrustende berichten: over mislukte operaties, lekkende PIP-implantaten en klinieken die hun deuren moeten sluiten. Is de Dag van de Plastische Chirurgie aanstaande vrijdag een dag om te vieren of om te rouwen?

Als ik bij een echte plastisch chirurg terecht was gekomen, was ik nooit verminkt geraakt”, vertelt Sylvia Veerman. „Het had mij jaren ellebogen en 70.000 euro gescheeld.” Tien jaar geleden stapte ze naar een grote kliniek om haar strakgetrokken voorhoofd wat te laten ontspannen. Ze kreeg een overdosis aan permanente vulmiddelen die niet op die plaats ingespoten hadden mogen worden. Na drie grote operaties kampt ze nog altijd met hersenletsel.

Toch is Veerman, die drie jaar geleden de Stichting Slachtoffers Cosmetisch Artsen oprichtte, niet tegen cosmetische ingrepen. Ze strijdt alleen voor een zuivering van de naam van plastische chirurgen. „Hiep, hoi, dat het kan. Maar ik ben tegen basisartsen die via de verlengde armconstructie het werk doen van een plastisch chirurg. Ik bleek achteraf door een fysiotherapeut geholpen te zijn. Ik dacht dat ik de enige was, maar we hebben vorig jaar zo'n drieduizend meldingen van slachtoffers binnenge-

komen en dit jaar gaan we daar zeker overheen. Let dus op wie je voor je hebt. Een plastisch chirurg heeft een gedegen opleiding gehad, een cosmetisch arts niet, zo kan iedere basisarts zich noemen. Chapeau voor alle plastisch chirurgen die de rotzooi van anderen opruimen, maar dit moet stoppen.”

• Irene Mathijssen, voorzitter van de Nederlandse Vereniging voor Plastische Chirurgie.

BOENFOTO
Plastische Chirurgie (NVP) is blij met de stichting van Veerman, omdat zij helpt het kaf van het koren te scheiden. Voorzitter en plastisch chirurg Irene Mathijssen: „Zorgverzekeraars zijn de laatste jaren steeds kritischer geworden en denken te snel dat wij een operatie om esthetische reden uitvoeren. Het vak lijdt onder het imago. Wij willen meer veilig-

heid op de esthetische markt en dus de verplichting tot registratie van borstimplantaten en fillers voor iedereen die ze gebruikt. Het is op zich prima

dat basisartsen zich veel meer gaan toeleggen op het gebruik van vulmiddelen, maar dan moeten ze wel een gedegen opleiding krijgen. En mensen moeten goed geïnformeerd worden over wie ze voor zich hebben.”

Ook de patiënt zelf zou alerter moeten zijn, vindt Mathijssen. „De gemiddelde patiënt denkt meer na over welke auto zal ik kopen”, dan over ‘door wie laat ik me opereren’. Mensen veronderstellen in Nederland is toch alles goed gere-

geld? Er zijn zelfs huisartsen die ooglidcorrecties doen, terwijl ze daar niet voor zijn opgeleid.”

Zowel Veerman als Mathijssen adviseren slachtoffers zich altijd te melden bij de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ). Ook al wordt er meestal niets met die melding gedaan, Mathijssen: „Wij pleiten ervoor dat de Leidraad Esthetische Behandelingen die voor plastisch chirurgen geldt, ook voor andere artsen gaat gelden. Maar dat is aan het minis-

terie. De inspectie kan alleen toezicht houden en rukt pas uit bij calamiteiten zoals een overlijden. Met een individuele klacht doen ze niets, het moet eerst een structureel probleem worden. Toch is melden belangrijk, alleen dan heb je kans dat er iets gebeurt zodra er genoeg bewijst is.” Veerman vult aan: „Dan kunnen artsen, in ieder geval niet zeggen: we wisten van niets.”

Lees meer over dit onderwerp op www.vrouw.nl